

ת"פ 11849/07/19 - מדינת ישראל נגד מייסרה סלטי

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 11849-07-19 מדינת ישראל נ' סלטי
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 5

בפני כבוד השופטת מיכל ברלינר לוי
מבקשים מדינת ישראל
נגד משיבים מייסרה סלטי
החלטה

בפני בקשה לביטול כתב אישום, אשר הוגש כנגד הנאשם ביום 4/7/19, בגדרו יוחסו לו 56 עבירות של הפצת חשבוניות פיקטיביות של חברת "אלמנאר" וזאת מבלי שיש לו קשר לחברה זו. במסגרת הבקשה טוען הנאשם טענות מקדמיות שונות שעניינן "הגנה מן הצדק".

1. נטען כי בחודש יולי 2013 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום בת"פ 28988/07/13 בבית המשפט השלום בנצרת, בו יוחסו לנאשם 16 עבירות על חוק מע"מ (להלן: "**כתב האישום הראשון**"). הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו כתב האישום תוקן והנאשם הודה ב-12 האישומים שיוחסו לו: עבירות רבות של קיום והכנת פנקסי חשבוניות כוזבים, שימוש במרמה, הוצאת חשבוניות מס מבלי שהיה זכאי לעשות כן, מרמה וסיוע לאחר להתחמק מתשלום מס. במסגרת גזר הדין הוטלו על הנאשם מאסר בפועל של 42 חודשים, ועונשים נלווים נוספים.

2. לטענת הנאשם, טרם הגשת כתב האישום הראשון, הוא נחקר לגבי העבירות נשוא שני כתבי האישום, הן כתב האישום הראשון והן כתב האישום דנן. כמו כן, בשני כתבי האישום מדובר באותה מסכת עובדתית ואותן הוראות חיקוק בהן הוא מואשם. בנסיבות אלה, הגשת כתב האישום דנן מהווה סתירה מהותית לעקרונות הצדק וההגינות המשפטית, כאשר עוצמת הפגיעה מצדיקה ביטולו של כתב האישום. נטען כי **הגשה נפרדת של כתבי אישום** מהווה ריבוי מיותר של הליכים משפטיים המתנהלים בפני מותבים שונים והיה ראוי כי בגין אותה מסכת עובדתית יוגש כתב אישום אחד.

3. עוד נטען **לשיהוי והתיישנות** בשל מחדלי המאשימה, משהעבירות נשוא כתב האישום דנן הן מהשנים 2010-2014 עת הנאשם נחקר לגביהן עוד בשנת 2012, כשכתב האישום הוגש אך בשנת 2019; כי **בהעדר קיום שימוע**, דין כתב האישום להתבטל; **ולאפליה** עת המאשימה נמנעה מהגשת כתב אישום כנגד מר עיד קשקוש ומר בשארה חאג' המוזכרים בסעיף 3 לכתב האישום וכנגד הלקוחות שנטען כי קיבלו את החשבוניות כמפורט בסעיף 4 לכתב האישום.

4. בתגובת המאשימה נטען כי לאחר בדיקה ראשונית של טענות הנאשם התברר כי צודק הוא בטענתו כי לא נערך לו שימוע. במסגרת דיון אשר התקיים ביום 5/8/20 בפני המותב הקודם בתיק, חברי סגן הנשיא, כב' השו' נעמן אדריס, הוסכם כי המאשימה תערוך לנאשם שימוע כדיון, בגדרו תשמע מלוא טענותיו. לאחר שמיעת טענותיו של הנאשם הוחלט לדחותו.
5. נטען כי **אין כל חפיפה במסכת העובדתית נשוא שני כתבי האישום**. בכתב האישום דנן נחקרו עבירות הפצה וניכוי של חשבוניות פיקטיביות בין השנים 2010-2014 בפורמט של חברת "אלמנאר" ואילו הואשם הנאשם בהפצת חשבוניות בפורמטים אחרים; תיקי החקר בגינם הוגש כתב האישום הראשון שונים מתיקי החקר נשוא כתב האישום דנן; אין חפיפה בעדי התביעה ואף לא באנשי יחידות החקירות; העבירות נשוא כתב האישום דנן לא נחקרו במסגרת כתב האישום הראשון, כאשר החקירה בעניין דנן החלה לאחר הגשת כתב האישום הראשון. מדובר בחקירה רחבת היקף הנוגעת למעורבים רבים במהלכה התגלתה מעורבותו של הנאשם, כאשר העבירות לא היו ידועות כלל בעת הגשת כתב האישום הראשון; בכתב האישום דנן מיוחסות לנאשם עבירות על חוק מע"מ ואילו בכתב האישום הראשון יוחסו לו עבירות על פקודת מס הכנסה.
6. נטען עוד כי טענות הנאשם, לרבות הטענה כי נחקר במסגרת תיקי החקירה נשוא כתב האישום הישן לגבי העבירות דנן, לא נתמכו במסמכים על אף שניתנו לו הזדמנויות רבות להמציא את החומר אשר יבסס טענותיו.
7. לעניין טענת ה**שיהוי וההתיישנות**, נטען כי החקירה החלה בשנת 2014 וכתב האישום הוגש בשנת 2019, בין היתר, בשל חומר החקירה הרב המאפיין בדרך כלל עבירות מיסים לצד תחכום וקושי בחשיפת העבירות, והצורך בהגשת כתבי אישום נגד מעורבים נוספים. נטען כי העבירות המיוחסות לנאשם הן בין היתר, עבירות מהותיות לפי סעיף 117(ב) לחוק מע"מ, עבירות מסוג פשע, ולפיכך תקופת ההתיישנות היא עשר שנים ולא ניתן לעקוף אותה בדרך של טענות "הגנה מן הצדק".
8. בהתייחס לטענת האפליה נטען כי אף זו דינה להידחות, משהוגשו כתבי אישום אף כנגד מעורבים נוספים, לרבות שותפיו של הנאשם וה"לקוחות" שניכנו את החשבוניות בספריהן.
9. לאחר שעיינתי בבקשת הנאשם ובתגובת המאשימה, לא מצאתי כי ניתן להכריע בטענות לגופן בשלב הזה. דיון בבקשה על טענותיה, צריך להיעשות בהסתמך על מצג עובדתי, והוא מחייב עיון בחומרי החקירה, ושמיעת הראיות, לרבות החוקרים. לאור האמור, טרם ניתן יהיה להכריע בטענות לגופן, יש לשמוע את הראיות בתיק. ככל שיש בדברים ממש, שמורות לכל צד טענותיו, להמשך ההליך.
10. בשלב זה - הבקשה נדחת.

11. נקבע לתזכורת בפני בנוכחות הצדדים לשם קביעת מועדי הוכחות ליום 5/10/21 שעה 09:15.

ניתנה היום, י"ז אלול תשפ"א, 25 אוגוסט 2021, בהעדר
הצדדים.